

NOVA ODA A LA FORTUNA ⁽¹⁾

*Escolta la meua ànima, Fortuna!
Un dia va cantar-te el vell Horaci
quan s'aixecava Roma enorgullida,
i avui jo et canto amb el record de l'oda
d'aquell poeta.*

*Mes no amb la seva fe, per a pregar-te
les gràcies que en bona hora concedeixes
a l'home afavorit que tu designes.
No sóc ton fill volgut, ni envejo glòria
que puguis dar-me*

*Ho havia cregut ser. (Qui no creu ser-ho?)
Un temps vaig viure en somnis de ventura,
pensant que en aquest món tot ho deuria
al teu altiu poder, que feia batre
mon cor de jove.*

*Mes ja m'ha asserenat l'experiència
i ara comprenc l'engany dels passats dies,
veient per mon camí que jo vaig nàixer
per a obtenir fiants en mos esforços
i en mes angúnies.*

*Ja m'és amarg el pa que m'ofereixes,
i encara és més amarga la meua obra,
que en ella hi ha les penes de ma vida*

(1) Del llibre «L'Anhel Cantaire».

*i els desenganys de totes les grans ànimes
que tu rebutges.*

*Tot goig m'he ben guanyat, i en aquesta hora
cap fill del teu voler no pots retreure'm.
Si ahir, pobre innocent, vaig implorar-te,
tu sempre et declarares ma enemiga,
negant-me ajuda.*

*Només per tu reviu el corc de l'odi,
que encara, en recordar, mon cor tortura,
complint amb la missió tan estimada
de beneï els esclaus que en la misèria
mos cants inspiren.*

*Mos cants perduraran mentre la terra
hi hagi un d'aquells germans que amb ànsia lluiti.
Jamai per ton voler, que és vana cosa
ço que a través dels segles tu realces
com antics idols.*

*No brillarà en mon cap reial corona,
ni els teus em seguiran afalagant-me.
Sols el dolor m'esforça per la via
del sofriment etern, que és la segura
de tot profeta.*

*Escolta la meua ànimà, Fortunat
Mon cant és tan sincer com el d'Horaci.
Temps ha que vaig dictant-lo per ta endreça,
creient en mon treball de cada dia.
Que ell em recordi!*

PLACID VIDAL